

ΕΠΙΚΑΙΡΑ

Ο κ. Πρωθυπουργός, μιλώνοντας στους νέους είπε πώς αντίθετα από πολλούς, χαίρει για την άνησυχία που δείχνουν για τα έλλατιώματα του σημερινού κοινωνικού καθεστώτος, γιατί από αυτή την άνησυχία θα βγεί και η τάση για να το καλύτερέψουν. Δεν πρέπει όμως να νομίζουν ότι όλες οι παλιές αξίες πρέπει να απορριφθούν. Υπάρχουν πολλές, είπε, που εξελισσόμενες πρέπει να διατηρηθούν. Η ιδέα της πατρίδος υπό τον όρον να μην αποκλείει την αντίληψη ότι είμεθα μέλη της μεγάλης ανθρωπότητας, ή *οικογένεια υπό τον όρον της ισότητας των δύο φύλων*. Δεν μπορούμε παρά να είμεθα ευγνώμονες στον Αρχηγό των Φιλελευθέρων για την επίσημη αυτή διακήρυξη της ισότητας των φύλων και στην οικογενειακή ζωή, ύστερα από τη ρητή δήλωση της αρχής της πολιτικής μας ισότητας. Νομίζουμε όμως πώς είναι καιρός πια να *δοθμε την άμεση νομοθετική πραγματοποίηση και των δύο*.

* *

Μας συγκινεί βαθύτατα το ενδιαφέρον των οργανωμένων γυναικών της Μακεδονίας για τον αγώνα μας, και οι θερμές τους εκδηλώσεις μόλη τη σκληρή, δεκάμασια που περνούν αυτό τον καιρό με τις καταστροφές της πλημμύρας. Αυτό δείχνει πόσο άγιος είναι ο πληθυσμός αυτός και πόσο έτοιμος να προσανατολιστεί προς τις νέες απαιτήσεις του πολιτισμού. Αλλά και της ήρωϊκής Κρήτης οι γυναίκες δείχνουν πώς νιώθουν δικαίως, πώς ελευθερία δε θα πη μονάχα να μην υποτάσσεται ένας λαός σε άλλο ξένο, αλλά να αποτελείται ο ίδιος από ελεύθερους πολίτες, άντρες και γυναίκες.

* *

Λογικό, καλογραμμένο, ζωντανό το άρθρο της κ. Κλεαρέτης Μαλάμου—Δίπλα στη «Βραδύνη» της 7 Φεβρ. Χαρακτηρίζει όπως του αξίζει τον τρόπο με τον οποίο αντικρύζει τα σοβαρώτερα κοινωνικά ζητήματα μια μερίδα του έλληνικού τύπου και την επιπολαιότητα με την οποία βγάζει τα συμπεράσματά του από τις διάφορες έρευνες που διεξάγει. «Αξίζει να το ξαναδημοσιέψωμε ολόκληρο. Δυστυχώς ο περιορισμένος χώρος μας δε μάς το επιτρέπει. Παραπέμπομε λοιπόν τους αναγνώστες μας στο φύλλο της «Βραδύνης» και συχαίρομε θερμά την άρθρογράφο.

Αὐτὸ θέλομε νὰ εἶμασθε μάντις κακῶν, ἀλλὰ τὰ ση-
μεῖα τῶν καιρῶν εἶναι πολὺ ἀνησυχητικά γιὰ τὴ
γυναῖκα ὑπάλληλο ἢ δασκάλα. Εἶμασθε σὲ θέση νὰ
ξέρομε ὅτι δημιουργεῖται μιὰ ἀντίδραση ἰσχυρὴ ἐ-
ναντίον τῆς παντρεμένης δασκάλας. Ἡ ἀντίδραση αὐτὴ
στηρίζεται ἀπάνω σὲ συκοφαντίες, ἀδικεῖς βέβαια, σχε-
τικὰ μὲ τὴν ὑπηρεσίαν της, ἀλλὰ ποὺ δείχνουν φανερὰ
πὺς ὁ ἀνταγωνισμὸς ἄχισε πιά νὰ ξεσπάζει. Καὶ γι'
αὐτὸ θεωροῦμε καθήκον μας νὰ κάνομε προσεχτικὲς
καὶ τίς δασκάλας καὶ τίς ὑπαλλήλους στὸν κίνδυνον ποὺ
δημιουργοῦν εἰς ἕδρας γιὰ τὸν ἑαυτὸ τους μὲ τὸ νὰ ζη-
τοῦν ἰδιαίτερα προνόμια γιὰ τίς γυναῖκες. Ὅ,τι τοὺς
δίδεται σήμερον ὡς δῶρον θὰ τὸ ἀκριβοπληρῶσουν
ἀργότερα.

Ἄς προσέξουν λοιπόν.

* *

Πληροφορηθήκαμε ὅτι τὸ Ὑπουργεῖο Παιδείας ἐτοι-
μάζει νομοσχέδιο γιὰ τὴν ὀργάνωσιν τῆς μέσης παι-
δείας τῶν κοριτσιῶν. Σύμφωνα μαυτὸ, τὰ τριτάξια ἀ-
στικά σχολεῖα θὰ γίνουσι τετρατάξια καὶ θὰ διδάσκον-
ται μέσα αὐτὰ καὶ εἰκόφορα διακοσμητικὰ μαθήματα,
λίγη ζωγραφικὴ, λίγη μουσικὴ, λίγα σπῶρ, λίγος χο-
ρὸς κτλ. κτλ. Τὸ παράλειμα αὐτὸ τῶν γνώσεων, χω-
ρὶς σύστημα, χωρὶς ἀντιστοιχεῖα καὶ πρὸ πάντων χω-
ρὶς νὰ ἐξυπηρετῆται κανένας ἀπολύτως σκοπὸς καὶ
καμμία ἀνάγκη, εἴτε ἐπαγγελματικὴ, εἴτε ἀπλῶς ἀν-
θρώπινη, θὰ προσπαθήσομε μὲ κάθε τρόπο νὰ τὸ
ἀποσβήσομε. Ἢδη συνεργαζόμεσθε καὶ μὲ ἄλλες
γυναικεῖες ὀργανώσεις γιὰ τὸ σκοπὸν αὐτὸ καὶ ἐλπί-
ζομε ὅτι θὰ ἐπικρατήσουσι στὸ Ὑπουργεῖο λογικώτε-
ρες ἀποφάσεις, ὅταν ἴδουσι εἰς ἀρμόδιον ὅτι ὁλοσ ὁ φω-
τισμένος γυναικεῖος κόσμος, ἀπὸ τὴ συντηρητικώτερη
μερίδα ὡς τὴν προοδευτικώτερη, εἶναι σύμφωνος ὅτι
τὸ κράτος δὲν ἔχει δικαίωμα νὰ σπαταλᾷ τὸ δημόσιον
χρῆμα γιὰ νὰ καλλιεργῇ τὴν γυναῖκα τὴν ἡμιμάθεια,
τὴν ἐπιπολαιότητα καὶ νὰ δημιουργεῖ παράσιτα πλά-
σματα ἢ ἀήλικες προλετάρεις.

* *

Τὰ καλὰ κορίτσια ποὺ σπουδάζουσιν γιὰ δασκάλας στὸ
διδασκαλεῖον τοῦ Κερκενησιῶ ζητοῦν εὖσημον καλῆς
διαγωγῆς. Θέλουν, λένε, μονάχα νὰ γίνουσι «καλὰ δι-
δασκάλισσαι ἵνα ἐμψυχώσουσι τὴν νέαν γενεάν μὲ τὰ
ἰδεώδη τῆς φυλῆς μας» καὶ ἀδιαφοροῦν γιὰ τὴν ψῆφον.
Ποῖα εἶναι ὁμῶς αὐτὰ τὰ ἰδανικά; τὰ ξέροσιν; διὰ βί-
σαν ἄρα γε τὸ λόγον τοῦ Βενιζέλου στοὺς νέους ὅπου
λέγει καθαρὰ καὶ ἔξοστερα ὅτι πρέπει ἄλλοθι νὰ στραφῇ
ἢ προσοχὴ τῆς νεολαίας, πρὸς πλατύτερα καὶ ἀνθρω-
πιστικώτερα ἰδανικά; Καὶ τὰ ἰδανικά αὐτὰ τὰ ἀνθρω-
πιστικὰ πῶς μποροῦν νὰ νοηθοῦν μέσα σῆνα καθεστῶς
ποὺ καταδικάζει τὸν μισθὸν πληθυσμὸν τῆς χώρας — τὸ γυ-
ναικεῖον — στὴ στέρησιν τῶν πολιτικῶν του δικαιωμάτων
ποὺ εἶναι ἡ μεγαλύτη ἀτίμωσις γιὰ τὸν ἄντρα; Δι-
καίωμά τους τῶν κοριτσιῶν νὰ σκέπτονται ὅπως θέλουσι
δικαίωμά τους νὰ μὴν ἔχουσιν κανένα ἄλλο ἰδανικὸν γιὰ
τὴν γυναῖκα ἀπὸ τὴ δουλείαν ἢ τὴν παρασιτισμὸν.

Εἶναι ὁμῶς κωμικὸν νὰ γυρεῖουσιν καὶ εὖσημον μὲ
τρόπον τόσο πεμπῶδη.